

EEN NATUURLIJK COMLOT & EEN ECHTE 'GREAT RESET'

Samenvatting.

Over een periode van ~300 jaar loopt een proces, dat zijn eind nadert. Wij verkeren in de slotfase, na 300 mooie jaren. Exponentiële bezitsgroei in een eindig domein vat het proces samen.

1. Inleiding.

Het is beter rijk te zijn en gezond dan arm en ziek.

De oude Indiase wijsheid hierboven staat als een rots. Zij hoort thuis in de stapel van beproefde natuurwetten. Een volk dat er niet naar leeft, sterft uit. Helaas is er nog een tweede, even zwaarwegende wet:

"Geld trekt geld aan en veel geld, veel geld."

Zonder begrenzing betekenen ze samen een onvermijdelijke catastrofe. Een complot verklaring is niet nodig.

Toen het invloedrijke 'World Economic Forum' onverschrokken verkondigde: "You will own nothing and be happy." gaf dat een schok. Meenden zij werkelijk de bevolking van alles te kunnen beroven? Was er een complot van enkele schurken, dat zoiets ondenkbaars op touw zette? Tegelijk kwam er van alle kanten tegengeluid. Complotdenkers zijn volstrekt ongeloofwaardig. Het zijn paranoïde, gevaarlijke idioten, oproerkraaiers. Toch kwam het bericht over de bezitloze toekomst, niet van die raddraaiers, maar van een Forum, gevormd door een immens rijke elite, dat claimt zijn mensen te hebben op hoge posten overal in de Westerse geïndustrialiseerde wereld.

Als zij niet zelf snode plannen hadden, hoe kwam dan zo'n elite er toe, zulk een stellige en op zijn minst bonte uitspraak te doen? Wisten zij meer dan de rest van de mensheid?

Het antwoord op die vraag is waarschijnlijk: "Ja". In financiële kringen is al eeuwen bekend, dat rente op rente met een kinderlijk eenvoudige wiskundige wet is te beschrijven. Die wet leidt, indien er geen grenzen gesteld worden, tot bezitsaccumulatie van astronomische proporties. En tot totale ineenstorting van een lange tijd als robuust stabiel gedacht maatschappelijk systeem, waarin bezitlozen het loodje leggen.

In zijn boek "Predators versus The People" betoogt M. T. Baaijen dat (althans een deel van) die geldadel er al vijf eeuwen op aanstuurt⁽¹⁾.

2. Exponentiële groei in een begrensd systeem.

Beschouw om het te begrijpen als voorbeeld een streek met honderdduizend inwoners, die aan het begin allemaal evenveel bezitten, zeg elk ter waarde van 10 \$. Nummer de jaren en neem aan dat dit de situatie was aan het begin van het jaar 0. Amsterdam samen met enkele naburige Hollandse steden in 1700 AD zou model kunnen staan. Het totale bezit is dan 1 miljoen \$, of zoals die munt toen in Amerika heette, 'Dutch dollar' (de daalder).

De bewoners werken allemaal voor hun dagelijkse behoeften en scheppen zo ook meerwaarde voor allen, waardoor het **gezamenlijke bezit** 2% per jaar toeneemt. Het is dan: $1.000.000 \times 1,02 = \$ 1.020.000$ in het jaar 1 en $1.000.000 \times 1,02^2 = \$ 1.040.400$ in het jaar 2.

Mensen verschillen. Een tiental neemt de Indiase wijsheid heel serieus. We noemen ze de **A-mensen**. Zij werken niet alleen, maar zetten ook hun bezit in om volgens de tweede wet extra bezit aan te trekken. Dat geeft meer zekerheid en voelt veiliger. Daardoor groeit hun bezit jaarlijks met 5%. Elk lid van A-groep heeft dan in jaar 1: $\$ 10 \times 1,05 = \$ 10,50$ (A_1) en in jaar 2: $\$ 10 \times 1,05^2 = \$ 11,025$ (A_2).

Een duizendtal mensen vindt dat verstandig, maar wil niet zijn hele bezit voor dat doel inzetten en houdt slechts een deel als besparing aan. We noemen ze **B-mensen**. Hun bezit groeit daarom maar met 3% per jaar en is bijgevolg in jaar 1: $\$ 10 \times 1,03 = \$ 10,30$ (B_1) en in jaar 2: $\$ 10 \times 1,03^2 = \$ 10,609$ (B_2).

De overigen duiden we aan als **C-mensen**. Het zijn er 98.990. Zij vinden snel sparen niet nodig, maar profiteren net als A en B natuurlijk wel mee van het toegenomen totaal bezit, met aftrek van wat A en B spaarden. Dus hun bezit is na 1 jaar:

$$[1.000.000 \times 1,02 - \{10(A_1) + 1000(B_1)\}]/98.990 = \$ 10,199$$
 (C_1).

Waarin A_i , B_i en C_i respectievelijk het bezit van een A-, B- en C-mens is in jaar i .

Iedereen is tevreden en heeft bereikt wat hij wilde. Ook een C wiens bezit bijna met 2% is gestegen, waarvoor hij niets extra's heeft hoeven doen.

Tabel 1

exponential catastrophe					
jaar	totaal bezit [\$]	totaal bezit [M\$]	bezit A_i [\$]	bezit B_i [\$]	bezit C_i [\$]
0	1000000	1	10	10	10
1	1020000	1	10,5	10,3	10,2
10	1218994	1	16,3	13,4	12,2
20	1485947	1	26,5	18,1	14,8
30	1811362	2	43,2	24,3	18,0
40	2208040	2	70,4	32,6	22,0
50	2691588	3	114,7	43,8	26,7
60	3281031	3	186,8	58,9	32,5
70	3999558	4	304,3	79,2	39,6
80	4875439	5	495,6	106,4	48,1
90	5943133	6	807,3	143,0	58,5
100	7244646	7	1315,0	192,2	71,1
110	8831183	9	2142,0	258,3	86,4
120	10765163	11	3489,1	347,1	104,9
130	13122674	13	5683,4	466,5	127,3
140	15996466	16	9257,7	626,9	154,3
150	19499603	19	15079,8	842,5	187,0
160	23769907	24	24563,4	1132,3	226,2
170	28975384	29	40011,1	1521,7	273,3
180	35320831	35	65173,9	2045,0	329,6
190	43055896	43	106161,4	2748,4	396,5
200	52484897	52	172925,8	3693,6	475,4
210	63978797	64	281677,9	4963,8	567,7
220	77989797	78	458823,6	6671,0	674,1
230	95069127	95	747375,4	8965,2	794,3
240	1,16E+08	116	1217395,7	12048,5	926,0
250	1,41E+08	141	1983009,4	16192,2	1063,2
260	1,72E+08	172	3230113,3	21761,0	1193,5
270	2,1E+08	210	5261514,2	29244,9	1293,6
280	2,56E+08	256	8570452,2	39302,7	1322,2
290	3,12E+08	312	13960363,6	52819,6	1207,2
300	3,8E+08	380	22739961,3	70985,1	826,8
310	4,64E+08	464	37041000,8	95398,1	-23,3
320	5,65E+08	565	60335887,1	128207,0	-1682,6

In tabel 1 is het verdere verloop van het proces met sprongen van 10 jaar aangegeven over 300 jaar. Om het concreter te maken, stellen we het aanvangsjaar 0 gelijk met het jaar 1700, de tijd, waarin het moderne kapitalisme vaste voet had gekregen in NW Europa.

Na 320 jaar is het gezamenlijke bezit van één miljoen dollar (1 M\$) in 1700 uitgegroeid tot 565 M\$ in 2020. Zouden we met een ander beginbedrag rekenen, dan zouden alle bedragen in tabel 1 navenant veranderen, maar aan het tijdschema verandert er dan niets. Ook rekenen met een ander bewonertal met evenredige verdeling tussen A, B en C doet dat niet.

Bevolkingsgroei is niet meegenomen. Doen we dat wel, dan moeten de groeipercentages van de bezittingen aangepast om een realistisch tijdschema te behouden.

Het eerste wat opvalt, is dat de eerste 280 jaar, dus tot 1980 de condities passen bij een harmonische samenleving, waarin ieder zijn bezit en bestaanszekerheid geleidelijk ziet groeien. Afgezien van wellicht enige jaloezie in C-kringen jegens A, is er geen economische aanleiding voor onrust of strijd. Per slot kon ook in 1980 ieder C-mens besluiten het voorbeeld van de A's te volgen, om na opnieuw 280 jaar ook op 9,5 M\$ aan bezit te kunnen rekenen.

In 1980 kon iedere bewoner nog denken in de beste van alle mogelijke samenlevingen te verkeren.

Tien jaar later komt er echter een barst in de utopische toestand, die eeuwenlang zo stabiel en vanzelfsprekend was. De C's zien voor het eerst in bijna 3 eeuwen dat hun bezit $\sim$ \$ 100 geslonken is. In het jaar 2000 wordt het erger. Ze bezitten nu al \$ 500 minder dan in 1980. Dat is niet meer aan toevallige fluctuaties toe te schrijven. Er ontstaat onrust. Dat voor B's en A's de welvaart als gebruikelijk gewoon is toegenomen roept verdenkingen op over onoorbaar gedrag van "de anderen". Terwijl, zoals uit de berekening blijkt, de A's en B's niets in hun eeuwenoud gedrag hebben veranderd! En daar had toen toch iedereen vrede mee.

Alvorens de beschreven situatie tegen het licht te houden van hedendaagse gegevens, om te zien of ze meer representeren dan een hersenschim, volgt hier eerst nog het verloop. Alsof schokkende maatschappelijke roerselen het beschreven proces ongemoeid laten.

In 2010 is het bezit van de C-groep verdampt en omgeslagen in een schuld, die in 2020 al tot \$ 1683 per C-mens is opgelopen. Het is duidelijk dat vanaf die tijd

de C-groep niet meer meetelt in gemeenschappelijk bezit. De groep mag blij zijn, indien door de welwillendheid van A en B d.m.v toeslagen op loon en andere ondersteunende maatregelen in de levensbehoeften kan worden voorzien.

In tabel 2 is het ongestoord vervolg te zien. B blijft niet buiten schot.

Tabel 2

Na 310 'The great reset'.			
C-mensen tellen niet meer mee.			
jaar	totaal [M\$]	A _i [M\$]	B _i [k\$]
310	463,5	37,0	93,5
320	565	60,3	-37,7
330	689	98,2	-293,0
340	840	159,9	-759,6
350	1023	260,5	-1581,4

Al in 2010 merken zij dat de schuld van de C's op hen verhaald is en dat het verwachte bezit van 95,4 k\$ geslonken is tot k\$ 93,5. Tien jaar later zijn zij ook in de positie van schuldenaren en ook deze tussenklasse staat in 2050 voor 1,58 M\$ hoofdelijk in het krijt bij bovenklasse A.

Het World Economic forum krijgt gelijk. In 2030 bezit niemand iets buiten 10 mensen op elke 100.000.

3. De echte wereld.

De distributie van bezit en van inkomen is het domein van economen en beschreven in een immens grote literatuur. Hetzelfde is het geval met theorieën, waarin geprobeerd is toekomstige ontwikkelingen aan te geven. Ook op deze webstek staan enkele bijdragen, waarin getracht is, licht op de gang van zaken te werpen.

Het artikel **“Geld en zijn invloed op de economie”** beschrijft, de funeste invloed van onverantwoorde geldschepping.

<https://www.clepair.net/recent/derivaten.html>

Een prerogatief van overheden in het verleden, dat sinds de historische gebeurtenissen, beschreven in **“ON THE DRIVE TO A SKEWED DISTRIBUTION OF WEALTH; TREND AND CONSEQUENCES”**

<https://www.clepair.net/trend-wealthdistribution&consequences.pdf>

nu ook is verleend aan particulieren. Die hebben daarvan zo gretig gebruik gemaakt, dat de geldstromen, die tegenwoordig over de wereld gaan, de stroom van echte producten en diensten, meer dan tienvoudig overschrijden.

Toonaangevende tijdschriften als **Forbes** e.a. brengen regelmatig berichten over de vermogens van de superrijken, waarnaar in bovenstaande publicaties al werd verwezen.

Het “**World Inequality rapport 2022**” geeft een indrukwekkend overzicht van de distributie van bezit en inkomen over de wereldbewoners. Het is samengesteld door: Lucas Chancel, Thomas Piketty, Emmanuel Saez en Gabriel Zucman met hulp en inbreng van een reeks toonaangevende economen uit een veelheid van landen. Het is een actueel document met gegevens over een beperkte periode.

https://wir2022.wid.world/www-site/uploads/2023/03/D_FINAL_WIL_RIM_RAPPORT_2303.pdf

Over de bezitsverdeling meldt heto.m.: ‘Global wealth inequalities are even more pronounced than income inequalities. The poorest half of the global population barely owns any wealth at all, possessing just 2% of the total. In contrast, the richest 10% of the global population own 76% of all wealth. On average, the poorest half of the population owns € 2,900 per adult, i.e. US\$ 4,100 and the top 10% own € 550,900 (or US\$ 771,300) on average.’

Rekening houdend met de verschillen in groepskeuze (WIR: 10% rijksten en dit artikel: groepen A en B samen 1%) is de overeenkomst tussen actuele data en die in de beide bovenstaande modellen opvallend.

De groeiverschillen tussen rijk en arm worden ook met actuele gegevens bevestigd: In het afgelopen decennium groeide het bezit van 's werelds miljardairs met 109%. Een sprong van 5,6 biljoen naar 11,8 biljoen. Dat komt overeen met een jaarlijkse groei van ruim 7,6%! Het ging de elite in de laatste tien jaar dus beter dan in de afgelopen 300 jaar, waarin een groei met 5% volstond was. Een mogelijke verklaring hiervoor zou kunnen zijn dat de particuliere geldschepping en de voordelen die het biedt maar langzaam tot de financiële wereld doordringen. Het is per slot relatief nieuw en bankiers zijn notoir conservatief.

Alles bijeen lijken de feitelijke data een redelijke bevestiging van de exponentiële groei en zijn consequenties voor de bezitsdistributie: ‘**The Great Reset**’.

4. Speculaties over de gevolgen van het proces.

Het in 1980 gepasseerde kantelpunt markeert een eind aan de harmonische samenleving waarin voor rijk en arm bezitsgroei en toenemende bestaanszekerheid vanzelfsprekend was. Maatschappelijke processen zijn traag en gedragsverandering eveneens. Toch ligt het voor de hand dat de elite moeilijkheden voorziet en niet meer op gedweë volgzaamheid van de C-klasse rekent.

Omdat bezit nu eenmaal macht geeft, zal zij maatregelen nemen om eventuele volkswoede te beteugelen. De elite is te klein om dat zelf te doen. Zij bedient zich van vazallen, die ze beloont en parachuteert op invloedrijke posities. In land- of wereldbestuur, rechterlijke, militaire en politieke macht. De intermenselijke communicatie mechanismen, alsmede het onderwijs zijn preferente landingsterreinen.

Het zal daarom blijken, dat de genoemde instanties vaker geleid en bemand zullen worden door functionarissen, die niet in de eerste plaats om hun vakkennis verkoren zijn, maar eerst en vooral om hun loyaliteit aan hen die de touwtjes in handen hebben.

Het gevaar, dat zij onder ogen zien, is de opstand der horden. Om die te voorkomen moeten die horden verdeeld en tot op individueel niveau gecontroleerd. Onderling ruziënde tegenstanders zijn niet gevaarlijk. Een beproefd middel daartoe is de invoering van enigszins overdreven regels en wetten. Die ziet een deel van de bevolking als gewenst en een ander deel als ongewenst of te ver gaand. De vele nuances zijn prachtig om iedereen tegen iedereen op te zetten. Ook een oorlog elders is heel geschikt voor het doel. Niet alleen voor de vechtende partijen, maar ook voor verre bondgenoten.

Monddood maken van partijen, die de werkelijke oorzaak van de narigheid aan de kaak stellen, ligt voor de hand. In Nederland gaat die al zo ver dat gekozen volksvertegenwoordigers door de meerderheid worden geschorst. In de aanloop van de Franse revolutie ging dat via dodelijke duels. Schorsing prikkelt minder tot Bastille bestorming.

De vrijheid van individuën sneuvelt.

Al dit soort mechanismen liggen ver buiten het bereik van een eenvoudig wiskundig model en horen niet thuis in dit artikel. Maar ze zullen worden ingezet. De A- en B-mensen zien geen andere uitweg.

In de wereldgeschiedenis waren er periodes en landen, waarin grote delen van de bevolking bezitloos waren, terwijl die 'teeming millions' toch lange tijd in

leven bleven. Denk maar aan de laagste kaste in India, of aan de tijd en de landen, waar slavernij normaal was. Zij bleven in leven door wederzijdse hulp, de kruimels die van de tafels van de rijken vielen en van wat de natuur gratis voortbracht. De rijken maalden niet om hun leven of dood. Een onverschilligheid, die ze zich konden permitteren, zolang de natuur geen grenzen aan de groei stelde. Dat was in NW Europa en N Amerika het geval in de afgelopen 300 jaar. Nu men begint te beseffen dat er wel degelijk grenzen zijn, verandert dat. De elite maakt zich zorgen over het opraken van natuurlijke bronnen, voorraden en landgebruik. Die zijn essentieel voor het leven, het hunne! De nutteloze bezitlozen putten samen de voorraden van de Aarde uit. Daardoor bedreigen zij het voortbestaan van de mensen die er wel toe doen.

Oorlogen en ziekten bleken niet voldoende om het ongebreidelde verbruik van de bestaansmiddelen door miljarden C-mensen aan banden te leggen. Ook geboortebeperkingsmiddelen, hebben niet gedaan, wat er van verwacht werd. Hun leven of dood is daarom niet langer irrelevant. Dat kan niet ongemoeid blijven. Er moeten 7 à 8 miljard mensen worden geruimd. De verwachting is namelijk, dat de Aarde heel lang in staat zal zijn om ongeveer een half miljard mensen te dragen. Daarvoor 'recycled' zij, naar men denkt, genoeg.

We mogen dus in de naaste toekomst de inzet van krachtiger middelen om de sterfte op te voeren verwachten. Schaarste, aan voedsel en energie zullen doen, waar oorlogen en ziekten faalden. Om dat te bespoedigen is onteigening van landbouwgrond en een ontoereikende energievoorziening de aangewezen weg. De voedselvoorziening moet in elite-handen komen en wind, zon, golven en aardwarmte mogen de energie leveren.

Omdat rijk en arm in ongelijke mate getroffen worden, zal het leiden tot onrust, opstand en strijd. Het is dus een levensnoodzaak voor de A- en B- mensen om de C's verdeeld te maken, zodat die in elkaars schuld geloven en elkaar te lijf gaan. Dat proces is in het jaar 2023 vol op gang gekomen.

5. Een remedie?

Indien tijdig de bezitsgroei van A & B beperkt zou zijn tot minder dan de groei van het totaal zou het gevaar zijn afgewend en een kantelpunt voorkomen. Daarvoor is het nu te laat. Omstreeks 1900 zou dat voldoende zijn geweest. Denkers in die tijd waren echter radikaler. Evenals die van eerdere revoluties, zoals de Franse. Zij dachten aan afschaffen van het particulier bezit. Of van adellijke privileges, maar maakten twee kardinale fouten. Bezit wordt gekoesterd, onderhouden, gerepareerd als het stuk is. Het is de best denkbare

garantie voor zuinig omgaan met natuurlijke bronnen. In alle experimenten met grootschalig en onpersoonlijk beheer of bezit, ontstond een enorme verkwisting en samenlevingen gingen er aan ten gronde. De andere fout was de verwaarlozing van de connectie bezit en macht. Afschaffing van bezit betekende afschaffing van de bestaande macht en ordening van samenlevingen. Er ontstond een nieuwe ordening, waarin opnieuw een kleine elite de macht aan zich trok in naam van gelijkheid en allen één. Ook die nieuwe elite had spoedig lak aan vrijheid, gelijkheid en broederschap, of aan het verbreken van slavenkettingen. Daartegen hadden de hervormingbedenkers geen veiligheden ingebouwd.

Radikalen en communisten, meenden dat afpakken van bezit voldoende was. De geschiedenis bewees hun ongelijk. Zonder kleinschalig bezit, worden natuurlijke giften niet gekoesterd en beschermd, maar verwaarloosd en vernield. En zonder inperking van de macht van enkelen over velen, is een nieuw begin niets anders dan de start van een nieuwe tabel 1 met vermoedelijk nog grotere exponentiële verschillen.

De echte oplossing moet natuurlijk komen van een definitief einde aan de ongelijke **bezitsgroei**. Dat kan ook zonder het privé bezit af te schaffen. Het is genoeg de aanwending van bezit aan banden te leggen. En door machtsconcentraties te voorkomen.

Op dit moment is de verdeling van het bezit al te scheef. Maar voor een **'ECHTE GREAT RESET'** is inbeslagname van alle privé-bezit niet nodig. Ook niet dat van alleen grootbezitters. Met een fractionele herverdeling kan het doel al bereikt worden, zonder de maatschappelijke ordening totaal te vernielen. Dat een menselijke samenleving ook door zelfreiniging in vrijheid duurzaam leefbaar kan worden gemaakt is een historisch feit. De sociale ontwikkeling van West Europa en N Amerika in de eerste kwart eeuw na de Tweede Wereldoorlog laat dat zien. En dat gelukte notabene nog toen de exponentiële catastrofe, boven beschreven, gewoon in opmars was.

Kartel-vorming, monopolies, bedrijfsfusies, bedrijven ketens, geldschepping, zullen wel moeten worden aangepakt. En de eliminatie van zelfstandige beroepen en kleinschalige voedselproductie, landbouw, visserij en zorg dient te worden teruggeschroefd. Machtsposities, mogen niet langer dan enkele jaren door een zelfde persoon, familie of 'clan' bezet worden. En systemen van communicatie en massacommunicatie, elektriciteitsvoorziening, riolering en drinkwater mogen niet in handen komen van personen of instanties buiten de gemeenschap die zij bedienen. Eerst en vooral moet de vrijheid van gedachtenwisseling volledig hersteld.

Elke maatregel die genomen wordt om funeste macht te beteugelen, is waardeloos, wanneer die de onzichtbare macht achter de zichtbare, niet uitschakelt.

Cha-am, Thailand, 2023 12 29

C. (Kees) le Pair.

Ref.

1. Meeuwis T. Baaijen: "The Predators versus The People" binnenkort in 7 talen op "substack".